

ปัญหาเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีจากการประกอบ ธุรกิจตลาดออนไลน์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์¹

อักษิพร ชติพันธุ์²

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของการจัดเก็บภาษีจากการประกอบธุรกิจตลาดออนไลน์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงประวัติ ความเป็นมาและทฤษฎี หลักเกณฑ์การจัดเก็บภาษีของตลาดออนไลน์หรือในธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ความหมาย แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการให้หลักเกณฑ์และมาตรฐานที่สอดคล้องในปัจจุบัน เพื่อค้นหาการกำหนดแนวทางที่สอดคล้องและเกิดประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีในปัจจุบัน ซึ่งทำให้ผู้ศึกษาเห็นว่า เมื่อยุคของเทคโนโลยีที่เข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมากสำหรับผู้ประกอบการในการดำเนินการธุรกิจและผู้บริโภค การเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทของโลกที่เปลี่ยนไปเป็นอย่างมาก และการเปลี่ยนแปลงนั้นยังก่อให้เกิดคำว่า “พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์” ซึ่งหมายถึง การดำเนินธุรกิจโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือการซื้อขายสินค้าและบริการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยสถานที่ที่ถูกใช้ในการดำเนินธุรกิจหรือ “ตลาด” ที่ซึ่งเคยเป็นสถานที่ทางกายภาพที่มีทำเลที่ตั้งก็กลับกลายเป็นตลาดเสมือน) เหมือนกับตลาดทางกายภาพ ตลาดเสมือนหรือ ตลาดออนไลน์ (Online Market) เป็นแหล่งที่มีร้านค้าจำนวนหนึ่งมารวมกันเพื่อต่างใช้ที่นั้นในการประกอบธุรกิจ ซึ่งจะเรียกว่า “ร้านค้าออนไลน์” ในปัจจุบันร้านค้าออนไลน์ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเทคโนโลยีสื่อสารเอื้อให้การเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคได้เป็นจำนวนมาก และสะดวกรวดเร็ว อีกทั้งผู้ประกอบการหรือผู้ขายสามารถประกอบกิจการได้ตลอดเวลาจากทุกที่มีสัญญาณเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต และไม่จำเป็นต้องมีหน้าร้านก็สามารถขายสินค้าได้จึงส่งผลให้ใช้เงินลงทุนในจำนวนที่ต่ำลง เมื่อเทียบกับการประกอบธุรกิจแบบมีมีสถานที่หน้าร้านเหมือนกัยสมัยก่อนที่เทคโนโลยีจะเข้ามามีบทบาท ส่วนในด้านของผู้บริโภคหรือผู้ซื้อ การซื้อสินค้าผ่านร้านค้าออนไลน์เป็นช่องทางที่เพิ่มขึ้นในการสั่งซื้อสินค้าและผู้ซื้อยังสามารถชำระราคาสินค้าได้หลายช่องทาง รวมถึงมีบริการส่งสินค้าถึงมือของผู้บริโภคหรือผู้ซื้อ จากสาเหตุดังกล่าวทำให้ผู้บริโภคหรือผู้ซื้อ เริ่มให้ความสำคัญการทางเลือกในการใช้บริการร้านค้าออนไลน์เป็นจำนวนมากขึ้นทำให้ผู้ประกอบการเริ่มหันมาประกอบธุรกิจดังกล่าวเพิ่มมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นปัญหาในการจัดเก็บภาษีของรัฐในปัจจุบันเป็นอย่างมาก

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีจากการประกอบธุรกิจตลาดออนไลน์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ปวีศร เลิศธรรมเทวี และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.รติชัย รตทอง และ รองศาสตราจารย์ พัทธดา เอื้อวรรณกิจ

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนกลาง) คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

จากการศึกษาทำให้ทราบว่ามาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีธุรกิจการค้าตลาดออนไลน์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และการตรวจสอบเงินได้จากการซื้อสินค้าหรือการให้บริการจากการทำธุรกิจดังกล่าว ยังไม่ความชัดเจน ครอบคลุมด้วยกันหลายประการ ซึ่งสรุปได้ ดังต่อไปนี้

จากการศึกษาประเด็นปัญหาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีธุรกิจการค้าตลาดออนไลน์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์มีปัญหาเกี่ยวกับการตรวจสอบผู้ประกอบการที่ประกอบธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์อยู่ในเกณฑ์ที่จะต้องเสียภาษีที่ไม่ได้จดทะเบียนต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าอย่างถูกต้องตามที่กฎหมายบังคับ ปัญหาที่ว่าแม้ว่ารัฐบาลได้มีการจัดการตรากฎหมายและกำหนดบทลงโทษว่าด้วยการขายสินค้าออนไลน์และการกระทำโดยมิชอบกฎหมายที่เกี่ยวข้องในผลักดันให้ผู้ประกอบการธุรกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ต้องมาจดทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เพื่ออยู่ในระบบและมีหน้าที่ในการเสียภาษี แต่กลับมีจำนวนผู้ประกอบการธุรกิจออนไลน์ที่ทำการจดทะเบียนเป็นจำนวนน้อยมาก ในขณะที่ผู้ที่เข้าสู่ระบบการเสียภาษีอย่างถูกต้องนี้ก็ยังคงมีการเสียภาษีไม่ครบถ้วน แม้จะมีการกระทำผิดของผู้ประกอบการธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ไม่ว่าจะเป็น การไม่จดทะเบียน ไม่เข้าสู่ระบบการเสียภาษีอย่างถูกต้องหรือการเสียภาษีไม่ครบถ้วนปัญหาในการจัดเก็บภาษีเงินได้จากธุรกิจตลาดออนไลน์ที่มีทางเลือกในการรับชำระค่าสินค้าและบริการเป็นเงินสดหรือบัตรเครดิตนั้น โดยหลักมีปัญหาที่เกิดขึ้นจากการรปปิดหรือไม่แจ้งรายละเอียดของเงินได้ตามความเป็นจริง ด้วยการไม่ยื่นรายการหรือยื่นรายการแต่รายงานเงินต่ำกว่าความเป็นจริง ซึ่งกรณีดังกล่าวหากต่อการตรวจสอบของเจ้าพนักงาน ผู้มีหน้าที่ในการประเมินว่ามีเงินได้ ควรจะมีเงินได้จากการประกอบธุรกิจนั้นๆ เป็นจำนวนเท่าใด เพื่อนำเงินได้ดังกล่าวมาเป็นฐานในการคำนวณภาษี ทั้งนี้ถือเป็นปัญหาในการจัดเก็บภาษีเงินได้จากผู้ประกอบการค้าธุรกิจตลาดออนไลน์ เกิดความไม่เท่าเทียมกันตามหลักการจัดเก็บภาษี

ประเด็นปัญหาที่สอง การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากธุรกิจการค้าตลาดออนไลน์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เนื่องจากปัจจุบันพบว่าการขายสินค้าจากการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ภายในประเทศหรือการขายสินค้าออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต มีผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์จำนวนมากที่ขายสินค้าและมีรายรับหรือรายจ่ายเกินกว่า 1,800,000 บาทต่อปี ไม่ได้อยู่ในข่ายที่จะได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามที่กฎหมายกำหนด จึงมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ผู้ประกอบการพาณิชย์ไม่ได้เข้ามาอยู่ในระบบการจัดเก็บภาษี กล่าวคือ ไม่ได้จดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนและเสียภาษีมูลค่าเพิ่มอย่างถูกต้อง ในขณะที่ผู้ประกอบการพาณิชย์ทั่วไปที่ประกอบธุรกิจการค้าในลักษณะเดียวกันนั้นได้มีการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและเสียภาษีมูลค่าเพิ่มอย่างถูกต้อง แม้ว่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากการขายสินค้าตามร้านทั่วไปกับการขายสินค้าผ่านทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ จะมีหลักเกณฑ์หรือบทบัญญัติตามกฎหมายที่บังคับใช้เหมือนกัน แต่ในทางปฏิบัติยังไม่สามารถทำให้มีการจัดเก็บ

อย่างเท่าเทียมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากบางรายการของการทำธุรกรรมทางการเงินที่ได้รับจากการซื้อหรือได้รับการบริการจากธุรกิจการค้าตลาดออนไลน์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์นั้นยากแก่การตรวจสอบและไม่มีปรากฏหลักฐานที่แน่ชัดจากการรับชำระค่าสินค้าหรือบริการเป็นเงินสด

ประเด็นปัญหาที่สามปัญหาเกี่ยวกับการรายงานข้อมูลรายได้จากตลาดออนไลน์สำหรับการจัดเก็บภาษีภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการธุรกิจร้านค้าออนไลน์ เมื่อผู้ประกอบการธุรกิจร้านค้าออนไลน์ทำการจดทะเบียนพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์และจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. 2545 กับทางสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ก่อนที่จะเริ่มประกอบการธุรกิจร้านค้าออนไลน์ ควรมีกฎหมายบังคับให้มีหน้าที่การลงทะเบียนรายงานรายได้ต่อกรมสรรพากรอีกประกอบด้วย ตาม ตามกฎหมาย ภาษีอีเพย์เมนต์ หรือพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 48) พ.ศ. 2562 และกฎกระทรวงฉบับที่ 355 พิจารณาเกณฑ์การนับ กรณีกระทำผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ก็นับเช่นเดียวกัน แม้ว่าผู้ประกอบการธุรกิจร้านค้าออนไลน์จะมีรายได้ไม่ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำที่ต้องเสียภาษี แต่ก็มีความจำเป็นที่ต้องยื่นแสดงรายได้ต่อกรมสรรพากรเพราะถือว่าเป็นผู้มีรายได้ ดังนั้น ควรแก่การเพิ่มเติมการกำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดจำนวนครั้งในการทำธุรกรรมที่ต้องแสดงข้อมูลให้แก่ธนาคารเพื่อรายงานแก่กรมสรรพากร เพื่อให้สามารถตรวจสอบผู้ประกอบการที่ประกอบธุรกิจการค้าตลาดออนไลน์ที่มีรายได้ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด เนื่องจากเห็นได้ว่าหากมีหลักฐานในการตรวจสอบในเชิงลึกลงไปจะเป็นอีกส่วนหนึ่งของรายได้จากการจัดเก็บภาษีของประเทศในอนาคต

ประเด็นปัญหาที่สี่ปัญหาเกี่ยวกับการฝ่าฝืนข้อกฎหมายและบทกำหนดโทษ ในปัจจุบันกฎหมายเกี่ยวกับการค้าตลาดออนไลน์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ยังคงไม่มีมาตรการในการควบคุมการกระทำความผิดหรือฝ่าฝืนข้อบังคับตามกฎหมายที่มีความเหมาะสมและรัดกุมเพื่อให้บุคคลที่มีหน้าที่ในการเสียภาษีได้ปฏิบัติตาม อาทิต่างที่บุคคลที่มีหน้าที่ในการเสียภาษีได้จดทะเบียนพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์และจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. 2545 กับทางสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค แต่แสดงรายงานการแจ้งรายได้สุทธิแก่ธนาคารไม่ครบถ้วน หรือในกรณีบุคคลที่มีหน้าที่เสียภาษีไม่ได้แสดงรายการการแจ้งรายได้สุทธิแก่ธนาคารแต่อย่างใด ดังนั้น แม้จะมีการกระทำความผิดของผู้ประกอบการธุรกิจตลาดออนไลน์ไม่ว่าจะเป็นการไม่จดทะเบียน ไม่เข้าสู่ระบบการเสียภาษีอย่างถูกต้องหรือการเสียภาษีไม่ครบถ้วน ผู้ประกอบการเหล่านั้นส่วนหนึ่งกลับไม่ถูกลงโทษโดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบ หรืออีกนัยหนึ่งคือไม่มีการบังคับใช้หรือลงโทษปรับโดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบในหลาย ๆ ครั้ง จึงเป็นหนึ่งในสาเหตุที่ทำให้ผู้ประกอบการไม่คิดดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย เป็นการแสดงให้เห็นถึงแม้จะ

มีการกระทำความผิดของผู้ประกอบการค้าตลาดออนไลน์ ไม่ว่าจะเป็นการไม่จดทะเบียน ไม่เข้าสู่ระบบการเสียภาษีอย่างถูกต้องหรือการการเสียภาษีไม่ครบถ้วน ผู้ประกอบการเหล่านั้นส่วนหนึ่งกลับไม่ถูกลงโทษโดยหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรืออีกในกรณีคือไม่มีการบังคับใช้หรือลงโทษปรับโดยหน่วยงานผู้ที่มีหน้าที่ในการรับผิดชอบในหลายๆ ครั้ง ที่เป็นหนึ่งในสาเหตุที่ทำให้ผู้ประกอบการดังกล่าวไม่มีความคิดในการดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย ยังไม่มีบทกำหนดของกฎหมายที่กำหนดออกมาชัดเจนถึงบทลงโทษและฐานความผิดของผู้ประกอบการตลาดออนไลน์อิเล็กทรอนิกส์ ที่มีผลให้ผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ มีความผิดพลาดไม่มีการส่งรายงานดังกล่าวตามวันและเวลาที่กฎหมายได้กำหนดไว้ แม้ว่าผู้ประกอบการอิเล็กทรอนิกส์จะมีหน้าที่ในการรายงานภาษีให้แก่กรมสรรพากรในฐานภาษีของบุคคลธรรมดา ภาษีนิติบุคคล หรือภาษีมูลค่าเพิ่มแล้วก็ตาม

จากการศึกษาค้นคว้าปัญหาของการจัดเก็บภาษีจากการประกอบธุรกิจตลาดออนไลน์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ผู้ศึกษาพบว่ามีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการจัดเก็บภาษีเงินได้จากการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ตามประมวลรัษฎากร

โดยข้อเสนอแนะให้ใช้มาตรการในเชิงป้องกัน เพื่อการเก็บภาษีจากธุรกิจตลาดออนไลน์ที่ได้รับชำระค่าสินค้าและบริการเป็นเงินสดและด้วยบัตรเครดิตด้วยการประยุกต์ระบบใบเสร็จรับเงินของประเทศเกาหลีใต้ เข้ากับการออกใบกำกับภาษีมูลค่าเพิ่มและใบรับ ซึ่งวิธีนี้เป็นการติดตามเงินได้ ตั้งแต่มีการชำระเงินจนถึงขั้นตอนในการนำข้อมูลเหล่านี้มาประเมินสำหรับผู้มีเงินได้ในการจัดเก็บภาษีเงินได้ นอกจากนี้ยังเสนอให้มีการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานเพื่อใช้ในการตรวจสอบภาษีเงินได้บุคคลที่มีหน้าที่เสียภาษี และปรับปรุงบทบัญญัติในประมวลรัษฎากรที่เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีเงินได้ ซึ่งข้อเสนอแนะดังกล่าวจะสามารถช่วยให้รัฐเก็บภาษีเงินได้จากธุรกิจตลาดออนไลน์ที่ได้รับชำระค่าสินค้าและบริการเป็นเงินสดหรือบัตรเครดิตเหล่านี้ให้ได้ประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ปัญหาการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ตามประมวลรัษฎากร

2.1 บทบัญญัติในเรื่องการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้ศึกษาเห็นว่าควรมีการเพิ่มเติม (3) ได้บัญญัติเป็นมาตรา 85/1 (3) สำหรับผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดและภายหลังจากที่รับอนุมัติจากอธิบดีแล้ว จะได้รับเลขทะเบียนในลักษณะที่เป็นของผู้ประกอบการจดทะเบียนพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เป็นการเฉพาะ และทุกครั้งที่มีการซื้อขายผ่านทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์จะต้องใช้เลขทะเบียนพาณิชย์

อิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวอ้างอิงโดยระบุไว้ในใบกำกับภาษีทุกครั้งที่มีการซื้อขาย เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบการซื้อขายและการคำนวณภาษีได้

2.2 บทบัญญัติในเรื่องการออกไปกำกับภาษีผ่านทางช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยผู้ศึกษาเห็นว่า ควรมีการเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา 86 โดยเพิ่มเติมข้อความว่า ให้ผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์สามารถออกไปกำกับภาษีอย่างเต็มรูปแบบ โดยออกได้ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ ภายหลังจากที่ได้รับชำระราคาสินค้าจากผู้ซื้อหรือผู้บริโภคแล้ว รูปแบบและหลักเกณฑ์เหมือนเช่นกรณีการออกไปกำกับภาษีจากการขายสินค้าตามร้านค้าทั่วไป ทำให้การดำเนินการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของเจ้าหน้าที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถตรวจสอบความถูกต้องได้อย่างครบถ้วน ลดแรงจูงใจในการหนีภาษี ส่วนในแง่ของผู้ประกอบการพาณิชย์ซึ่งเป็นผู้เสียภาษี ก็ได้รับความสะดวกและวิธีการปฏิบัติที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน อีกทั้งระบบภาษีที่มีประสิทธิภาพ จะไม่ก่อให้เกิดการบิดเบือนต่อการตัดสินใจในการทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจของผู้เสียภาษีอีกด้วย

2.3 หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มใหม่ในประเทศไทย ผู้ศึกษาจึงมีความเห็นว่า ควรมีการจัดตั้งหน่วยงานที่แยกย่อยออกมาจากกรมสรรพากร โดยกรมสรรพากรอาจจะออกเป็นหนังสือภายในเพื่อจัดตั้งหน่วยงานและกำหนดขอบเขตหน้าที่ต่างๆ ที่บังคับใช้ภายในหน่วยงาน ดังนั้น เพื่อให้หน่วยงานดังกล่าวดูแลรับผิดชอบเฉพาะ การซื้อขายที่ชัดเจน ทำให้ทราบถึงต้นทุนและผลประโยชน์ที่ได้รับอย่างแท้จริง หรือในการซื้อขายบางกรณีอาจได้รับเงินคืนภาษีได้ เป็นต้น

3. ปัญหาการรายงานข้อมูลรายได้จากตลาดออนไลน์สำหรับการจัดเก็บภาษีตามประมวลรัษฎากร

โดยข้อเสนอแนะให้เพิ่มเติมในบทบังคับอหังกฎหมาย ในการตรวจสอบรายการธุรกรรมทางการเงินสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจการค้าตลาดออนไลน์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์โดยเฉพาะให้ใช้ความดังต่อไปนี้ “ ฝากหรือรับโอนเงินทุกบัญชีรวมกันตั้งแต่ 400 ครั้ง และมียอดรวมของธุรกรรมฝากหรือรับโอนรวมกันตั้งแต่ 1,000,000 บาทขึ้นไป ” และมีการระบุเพิ่มเติมสำหรับเลขของการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสามารถนำไปตรวจสอบและเข้าถึงข้อมูลได้มากยิ่งขึ้น ในกฎกระทรวงฉบับที่ 355 (พ.ศ. 2562) เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาตรวจสอบของสรรพากร แม้ว่าการกระทำดังกล่าวอาจเป็นการเพิ่มภาระแก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเป็นอย่างมาก แต่หากแนวทางปฏิบัติดังกล่าวสามารถช่วยในการตรวจสอบและการจัดเก็บภาษีของภาครัฐได้มากยิ่งขึ้น ก็เห็นควรว่าเป็นอีกแนวทางหนึ่งสามารถช่วยให้ภาครัฐสามารถบริหารจัดการจัดเก็บภาษีจากผู้ประกอบการค้าตลาดออนไลน์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

4. ปัญหาการฝ่าฝืนข้อกฎหมายและบทกำหนดโทษจากการรายงานข้อมูลรายได้จากตลาดออนไลน์ สำหรับการจัดเก็บภาษีตามประมวลรัษฎากร

ผู้ศึกษามีความเห็นว่าการเพิ่มเติมหน้าที่ในการรายงาน รวมถึงมาตรการบทลงโทษแก่”ผู้ประกอบการธุรกิจตลาดออนไลน์อิเล็กทรอนิกส์” โดยเฉพาะที่ฝ่าฝืนไม่ส่งรายงานของรายได้ทั้งหมดหรือส่งรายงานธุรกรรมทางการเงินที่ได้รับจากการซื้อหรือให้บริการสินค้าจากธุรกิจการค้าตลาดออนไลน์ที่ไม่ตรงตามความเป็นจริง เพื่อให้เจ้าหน้าที่สรรพากรผู้รับผิดชอบสามารถนำหลักฐานดังกล่าวไปตรวจสอบประกอบกับการรายงานของเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ดังกล่าวตามความในบทกฎหมายดังกล่าว ซึ่งเพิ่มเติมระบุให้ชัดเจนสำหรับหน้าที่การรายงานและบทลงโทษของการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายของ “ผู้ประกอบการธุรกิจการค้าตลาดออนไลน์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์” เพื่อให้ตระหนักและเห็นถึงความสำคัญของการเสียภาษีและบทลงโทษจากการฝ่าฝืนบทกฎหมาย รวมถึงรัฐต้องสร้างมาตรฐานของกฎหมายมีหน่วยงานย่อยภายในหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อให้บทกฎหมายดังกล่าวมาใช้บังคับให้เกิดประสิทธิภาพและสร้างความเท่าเทียมให้แก่ผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีบุคคลอื่นที่ได้ประกอบธุรกิจการค้าในลักษณะอย่างเดียวกันและได้ชำระเสียภาษีอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

เอกสารอ้างอิง

กษมา คันทิววงศ์. ก้าวให้ทันภาระภาษี กับโลกธุรกิจ Online สรรพากรสาส์น. กรมสรรพากร, 60(3), 2556.

จิรศักดิ์ รอดจันทร์. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หลักการและบทวิเคราะห์. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2556.

พิชาติ เกษเรือง, เพ็ญสุข สังฆสุบรรณ, ลักษมณ วงศ์ศุภสวัสดิ์ และเสาวคนธ์ มีแสง. ภาษีอากรกับการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์. สรรพากรสาส์น: กรมสรรพากร, 49 (7), 2543